

Fare for dem, der kjøre paa Veiene, thi, som bekendt, er Hesten ikke bange for Hornkvæg, hvorimod det vel kan ske, at den undertiden kan blive skræmmet af Geber og Saar. Jeg kunde saaledes særdeles onste, at det under de af mig omfattede nærmere Betingelser tillades at græsse enkelte Køer paa Veiene. — Naar jeg dernæst gaar til Slutningsstykket af § 11, saa finder jeg ogsaa der en Bestemmelse, som jeg slet ikke kan gaa ind paa. Det hedder der, at Bestemmelserne om Optagelse ikke skulle være anvendelige mod den Loddeter, hvis Løsgaaende Kreaturer, skjøndt de for Dvrigt ere under behørig Bevogtning, ere komne ind paa vindhegnede Veistykker, der gennemskjære den Lod, paa hvilken Dyrene græsse, naar disse uden Ophold fjernes af Bevogterem. Jeg finder, at man her har sat en Præmie for de vindhegnede Vete. Den Mand, der ikke har anvendt Omfostninger og Arbejde paa at indhegne sin Jord fra Veten, har nemlig vel ikke Lov til at græsse sine Kreaturer paa Veten, men han kan ikke muldteret, fordi de komme ud paa Veten; men den Mand, der har anvendt meget Arbejde og store Beføstninger paa at indhegne sin Lod fra Veten, bliver muldteret, saa snart hans Kreaturer komme ud paa Veten. Jeg tror, at det er aldeles urigtigt, at den, der opretter Hegn, stilles slettere end den, der ikke hegner, og at det er en Bestemmelse, som nødvendig maa forandres. Lovforslagets Bestemmelser i § 11 ere i det Hele taget i Fævor af de større Gaardmænd og Herremændene, men jeg tror, at man ogsaa skal se hen til de andre Klasser og i det Hele taget indrette Loven saaledes, at den ene Klasse ikke favoriseres fremfor den anden. Fremdeles skal i Fremtiden Sager i Anledning af, at Kreaturer findes paa Veiene, betragtes som offentlige Politisager, og alle Dyr, med Undtagelse af Hjerkræ og Hunde, skulle ved Politiets eller Veibestyrelsens Foranstaltning optages. Det gjør det jo aldeles umuligt for Husmænd og Indsiddere at komme med deres Køer paa Veien. Endelig finder jeg i andet Stykke af § 11 talt om „Oldermand“. Denne Oldermandsinstitution er Noget, som man ikke kjen- der til ovre i Sylland. Jeg har hørt den omtale, men jeg kjen- der den ikke. Smidlertid

ser jeg af Landstingsudvalgsbetænkningen, at Oldermandsinstitutionen ikke hviler paa nogen lovbestemt Ordning, men beror paa Sædvane og er knyttet til Hartkornsbesiddelse. Jeg tror, at det er aldeles unødvendigt at tilholde Oldermand i Loven, og mener, at man meget godt kunde stryge Oldermanden, og lade det overalt i hele Landet være Sognefogden, der varetog de i det paagældende Stykke omhandlede Pligter. Jeg skal dermed slutte, idet jeg har det Haab, at der maa blive foretaget adskillige Forandringer i denne Lov, navnlig med Hensyn til Veifreden. Maaſte dette bedst kunde ske ved, at man behandlede Sagen i et Udvalg.

Steenstrup: Jeg kan være enig med de to foregaaende Talere i, at denne Lov i det Hele taget er en god Lov. Med Hensyn til Formaliteten skal jeg kun bemærke, at der er den Mærkelighed, at, da der for nogle Aar siden fra Indenrigsministerens Side her i Thinget blev forelagt en Hegnslov, og man opfordrede ham — det var den nuværende Indenrigsministers Formand — til at komme med en Lov om Fred, blev der svaret, at en saadan Lov henhørte under Justitsministeriet. Det er imidlertid lige meget, under hvilket Ministerium Loven hører; man maa være glad ved, at den er kommen. Den første Bemærkning, jeg for Dvrigt skal gjøre, vedrører Lovens Omfang. Det har været mig umuligt at se, om denne Lov gjælder for det hele Land, eller om den kun gjælder for Marker og Vete. Titlen lyder saaledes: „Lov om Mark- og Veifred“; men i § 1 tales der om Grund, hvilket Udtryk omfatter baade By og Land, og i enkelte andre Paragrafer omtales Jorder. Enten maa det imidlertid være en Mark- og Veifredslov, og da er Overkriften rigtig, eller ogsaa maa det være en Lov om Fred i det Hele, hvad enten man bor i Byen eller paa Landet, enten Ufreden er i Have eller paa Mark eller ved Husene inde i Byen. Det er mig ikke klart, hvad Meningen er; men enten maa Titlen rettes, eller ogsaa maa Loven rettes paa adskillige Steder. Der staar f. Ex., at Enhver maa nedskyde Høns, Duer og omstrefende Hunde, som han træffer paa